

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quoquis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. I. Mos lavandi pedes ante accubitum, antiquis, & vulgatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

lum. 19. 8. cum, ero similis vobis mendax: sed novi cum, & sermonem ejus seruo. Ille dicit: Mea sunt flumina, & ego feci ea. Iste dicit: Non possum a meipso facere quidquam & rursum: Pater meus in me manens, ipse facit opera. Ille: regna omni ostendens dicit: Tibi dabo potestatem hanc universam & gloriam illorum, quia mihi tradita sunt; & cui volo do illa. Iste dicit: Calicem quidem meum bibet, sedere autem ad dextram vel ad sinistram meam, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. Ille dicit: Eritis sicut Dii, scientes bonum & malum. Iste ait: Non est vestrum nosse tempora vel momenta, que Pater possit in sua potestate. Illud ut voluntas divina de- spici, & ut propria possit suadere, dicit: Cur precepit vobis Deus, ut non comederetis ex omni ligno paradisi? & paulo post: Scit enim Deus, quod in quacumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri. Iste dicit: Non quero voluntatem meam, sed voluntatem ejus qui misit me. Ille per membra sua loquitur, dicens: Nullum pratum sit, quod non pertranseat luxuria nostra, coronemus nos rosis antequam marsecant, ubique relinquamus signa latitia nostra. Iste membris suis praenuntiat, dicens: Plorabit & flebit vos mundus autem gaudet. Ille nihil aliud mentes sibi subditas docet, quam celistinum culmen appetere, cuncta aequalia mentis tumore transcedere, societatem omnium hominum alia elatione transire ac fesse contra potentiam conditoris erigere: sicut de eisdem per Psalmistam dicit: Transierunt in dispositionem cordis, cogitaverunt & locuti sunt nequitias, inquit, item in excelso locuti sunt. Ite ad spuma, ad palmas, ad colaphos, ad spineam coronam, ad crucem, ad lanceam, atque ad mortem veniens, membra sua admonet, dicens: Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quia igitur Redemptor noster corda regit humilium, & Leviathan ille rex dicitur superborum, aperte cognoscimus, quod evidenterissimum reproborum signum superbia est, at contra Humilitas electorum.

Hæc, mi Lector, in præludio tragœdia tam cruentę videbantur præmittenda. Initium morienti Christus fecerat in horo. Pedum lavatione proluit Humilitas in cenaculo. Arcanissima Cenæ mysteria nos non tangimus: hæc longè altiori debentur stylo. Igitur cum Domino Iesu ad Apostolorum pedes provolvimur in terram, ut tantò citius virtutum primam discamus Hymnus humilitatis.

Sed licet huic primo Capiti paullulum Rhetorici purpurissi adhibere. Contrariiore calamo prosequmur cetera.

S. I. Moslavandi pedes ante accubitum antiquis & vulgatis.

AD spectaculum istud, seu miraculum potius, quod supremus orbis calix Imperator Deus in terris edidit, cum se ad postremissorum homuncionum pedes & vestigia abecit, honorem sumimum ad infanorum mancipiorum humilitatem inclinavit, dignitatem excellentissimum ad vilissimorum abiectionemque servorum indignitatem prostravit; ad hoc, inquam, seu spectaculum mirandum, seu spectandum potius miraculum (quod è magnificètius quod vilius, hoc altius quod humilius, tantò admirabilius quanto contemptius) non urbem tantum aut provinciam, sed orbem terrarum universum, ipsosque inferos, atque omne denique cælum evocatum velim, ut impiorum quidem execrabilis superbia condemnetur, mortalium fastus emendetur, immortalium denique genitorum excellētia quasi proficiat tanto tamque inuilitato auctori sui exemplo, quod ab ipso salutis & religionis conditore Christo acceptum. Hic ego meāmque dictionem ad Christi genua, quā possum reverentiā, submittam, & cum beatissimo Cypriano vestigia facti hujusce contemplabor, cum admirante Augustino admirabor, cum lacrymabili Magdalena complectar & osculabor, altiora tanta rei argumenta sublimioribus ingeniis (quamquam quid

A potest esse tantā abjectione sublimius?) relicturus.

Crurum pedūmque loturam ante cenam, ut raseam Loturam de manibus ac toto corpore, rem antiquis ulitataam & crurum & quotidianam fuisse, nemo qui vel primoribus labris, sive sacram verustatis memoriam, seu civilium rerum histotata fuit: attigit, ignorare potest; cum id non unius civitatis & gentis, sed militiarum nationum ac populorum fuerit exemplum. Romanos certè non illos jam extremos atque lautores, sed antiquiores etiam & severiores, brachia, crura, vestigia ante cibum sumptum pura unda abluisse, nulla sit dubitatio, cum locupletissimi gravissimique teltes, Seneca, Varrones, Plutarchi publicis id monumentis consignarint. Postiores vero non pedes tan- Et Poste- tūm, sed totum corpus, nec semel duntaxat quordiebus, sed nonnulli bis, ter, quaterve, imd septies octiesque, uti Lampridius in^o Commodo de Commodo prodidit, perluebant. Unde tot Romanis domi forisque privata publicaque balnea, baptisteria, thermae, frigidaria, caldaria, tepidaria, quæ Plinius uterque, Vitruvius, Cicero, Macrobius, ut nihil de Poëtis dicam, passim celebrant laudantque. A bañis vero, cenōque absterso, recte se ad cenam, unde tamen, conferebant. Quod & Græcis ante Romanos etiam obseruatū, si qua Catullo, Homerio, Eustasio, Athenæo fides. Eurylea sanè Ulysses post vicenos annos reducem, dum liquidā pedes illi permulceret, è tibiarum contactu cognoscit. Lavant apud eundem Homericum heroës, lavat Telemachus; lavant ancillæ, uti apud Cædum Ariadna eandem Theseo operam deferebat. Eundem fuisse morem Ægyptiis, ex aurè oillo Amafidis pelluvio, in quo rex ipse, amicisque regis vestigia sua perfundebant, apud Herodotum discis. Eundem Afris, Syris, aliisque compluribus morem fuisse, alii attestantur. Sed omnium antiquissima fanfissimæque divini Mosis littera Hebreis, hoc tingendorum pedum officium hospitibus maxime præfuit loquuntur, quando referunt, tribus cælestibus nuntiis, populorum conditori Abrahamo, occurrentibus aquam ante cibum pedibus tergidis appararam, & mox binis à Letho quoque oblata. Quod officium hospitalis neptorum series postea nunquam intermisit, ut tandem observatè mos idem, in cærimonias & religionem Paschæ (quod Hebræorum rituales chartæ librique perversti ostendunt) immigrarit, tam sancte postea religiosèque custoditus; ut ne Christus quidem ipse novæ legis auctor, antiquator prisæ, ab illo discederet; cum inter verus novumque Sacramentum, religionis faceret divortium, quin & hanc amoris declarationem suis ita commendavat, ut eam exemplo ad omnem posteritatem transmitendo confirmaret. Quo fænum est, uti & communis gentium magistri Pauli adhortatione, & antiquissimorum virorum Terrulliani, Ad hoc Cypriani, Augustini testimonis arque commendatione, nostrum omniumque temporum consequentium usu adem res permaneret, idemque exemplum ad nostrum usque ævum, horamque præsentem permanerat.

S. II. Quantu estimandum hoc nobis à Christo propositum Humilitatis exemplar.

Quid ergo, dicat aliquis, novi Christus, quid intus. Lotio per ratum aurum notandum perpetratavit, cum suorum dum disci- plantas tinxit, quando id retro toties actum factumque pulorum à Christo fa- prædicatur? Novum, inquam, & prouersus inusitatum in- cta, est auditumque factum & exemplum in tali tantaque per- exemplum sona, tanto tamque celesti homine, ipso, inquam, Opt. Max. Deo. Tu non mirete, non haecas, non obstupes- cas? si, quod hodie ab ancillis atriensibus, à servis me- diastinis, à sordidissimis mancipiis fieri solet, qui herum calceant exalteantque, vestes purgant, lechos sternunt, fordes efferrunt, si id ipsum, mutata personarum vice, herus servo præset; ac tantò magis obstupescas, quod major nobilitörque is, qui ad illam conditionem defen-